

מגפילת ישראל
מס' 6
מס' 10
מס' 10
מס' 10

התפלה המתחדדת של הנשמה

ממלא כחלי ערבים, המספיקים אשר ותמנוגי אצילות עלולמים, מתאגדים יחד, והיו למקור ברכה לנהיך אהבת עולם ואהבה רבה וברכה ושלוה לכל היקום. ותפלת ישראל בהנשאה למרום הקודש, בהרכבה בארץ המזית עולמים, ובמרום מכוון מקדש אלהי עולם, אודון כל המעשים, כ"ה, שטפי נהורים עובדים בכל עולמים, נשמות מרובבות מתחדשות כיון של מעלה, והאידיאלים העליונים מתנשאים בניאות קדושה, והכבוד העליון מתברך עדי עד, ברוך כבוד ד' ממקומו.

7

התפלה היא לנו ולעולם כולו, הכרוח גמור, וגם חצונג היתור כשר שבתנוגותיו, גלי הנשמה שלנו הולכים ושומטים, הננו הפצים מעצמנו ומקוולם שלמות כזאת שאין המציאות המוגבלת יכולה לתן לנו, ונמור כך הננו מוצאים את עצמנו שרירים בצרה גדולה, שאובנוה יכול להעביר אותנו על דעתנו ועל דעת קוננו אבל קודם שיעבור ונן גדול, שיוכל שרשון זה להתגלם בקרבנו הננו באים ומתמללים, שומטים אוו את שיתנו ומתנשאים אבננו לעולם של מציאות שלם בתכלית ושלימות, ואו נעשה עולמו הפנימי באמת שלם בתכלית השלמות, ודעתנו מתגלגלת נחה, ואורו תמשקל שהכרעתנו הפנימית פועלת על המציאות, שגם פנימיותנו היא אחת מוחלקיה, נפרדע גם את כל העולם כולו לכף זכות.

7

התפלה היא האידיאל של כל עולמים, כל ההויה כולה למקור חייה היא עוירת, כל צמח וכל שוח, כל גדרג חול ועל רגב אדמה, כל אשר בו חיים נגלים וכל אשר בו חיים כמוסטים, כל קטני היצירה וכל גדוליה, שחקי מעל ושופי עורש, כל חסריות שבכל יש, וכל כללותו, חכל הזמה שואף, עורג ושוקק לזמון שלמות נקורו העליון, החי, הקודש, הטהור והכביר, והאדם סופג את מל השקוקות הללו בכל עת ובכל שעה, והוא מתרומם ומתעלה בהשקוק קדש, והוא חוד הגילוי לתשוקות דוממות-אל אלה בתפלה, המנה גלי אורה, היצואת מחושש עוז בהגיון שוח קדשה למרחבי אל, מרומם הוא האדם בתפלה את כל יצואו, מאחד הוא עמו את כל חיש, מעלה את הכל, מרומם את הכל למקור תורתו ומקור החיים.

עניני תפלה

7

התפלה היא מציאות אל הפעל והאור, אל החיים הגמורים, את הנכנס בתהומות הנשמה, וכפי גדת טהרתו הפנימית של האדם, כה גדולה היא פעולת התופעה של התפלה להיות יוצא ממעמקי הרצון הפנימי שלו, בהיותו פוגח אל מקור חיי כל הנשמות וכל העולמים, גדולה ונפלאה היא פעולת בטויו על החיים, המלה הנגזרת, אור גדול שופע עמה, מאוצרות גנויים של חיים עשירים ומשופעים בעשרם היא לקוחה, וכפי אותה המדה של החידה הפנימית שלה, ככה גדולה היא התעופה האורית שהיא מגילה מהות ומולידה, בירור הכישוי מברך ומושפעים בעשרם היא לקוחה, וכפי אותה המדה של החידה הפנימית שלה, ככה פריג האור, מגשם את המציאות בחפץ כרוך ומסומן, והדברים הולכים ונעשים, ואי-אפשר לתפלה שלא תעשה את רישומה, אם היא פועלת את פעולתה ע"פ המטרה הפרטית ומסוימה שלה, או מסבבת דרכים רבים ומסובכים, — אלה הם ממצאות המים דעים; אבל בכל אופן בנין עולם מלא מתגלה בתפלה, בין באותה מקצועה ומסודרת ושוח לכל נפש, בין באותה הפרטית הנובעת ממעמקי לב כל יחיד וכל ציבור, לפי מצביו וצרכיו, יחד עם כל התכונות העולמיות, העליונות והתחתונות, עם כל ההשתלמות המעשית והחברתית, השכלית והמלאכותית, שהאדם הולך ומשתלם בהם, ומגיע באמן משופר להרחבת חייו והנעממות, והעולם מסתדר בחצונותיו, ובאפנים ידעיים גם בפנימיותו, תבא בראש כולם אותה ההסדרה הפנימית, ראש כל הגורמים לכל המאויים, — התפלה שחוסף לתן כת ועצמה לכל הסתעפות החיים, לכל התכססים והתבזוזים ושכלוליות, ובבהירות ידע האדם לכון את המניח של התפלה ושול המעשה, ושל התכללותם זה כזה, "כי ביחי בית תפלה יקרא לכל העמים".

7

התפלה היא מעמקת בנו את ההרגשה העליונה הקדושה, שהיא התמצית של ספירת אור חי העולמים שבנשמתנו, והיא זורעת בנו אורות קדושים מצומחם פרי ישועה, ולא לנו האישים הכודדים, בתור פורטיותנו, לבי, אלא כל מה שמתפלה עושה היא עושה בעדנו ועמנו כיתושנו לכל חיש כולה לכל החיים והמציאות, לכל ערכיהם, העבר, העתיד, וההווה, ומת נפלאו ההופעות, מה נשגבו והתחצונותיות, ההולכות ומתגברות מכל תפלה, אפילו כשהיא עראית פרטית ומבודדת, וק"ו כשהיא קבועה, כללית וחברתית, היא נובעת מתמנין האלהי העליון שעל המרום הקדוש, כל תנשא ותנשב, בו כלולים ונמנו נובעים, ואילו היא שבה באיירות כה, בחייל, הנוטל מלא קדוש קדשים, ומנטיח חיה ברכה במעין החיים, מסרעפת היא את עץ החיים, טויו ומסודרת את ענטי, טלגיו אשר יסקרו מתחברים אלו האלו, וישתנו, פניעו ושרושו, שטף אחד מלא עז ונהרה.